

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOEIJ & SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES



JUNI 1965 - No. 84



Een directeur jubileerde...



Opstellen in rijen van tien!



Mevr. de Wed. L. de Snoo was ook van Silkkerveer gekomen om de jubilaris en zijn vrouw de hand te drukken.

Directeur Johan Boele jubileerde en hij, zowel als wij, hebben het geweten. Wij, omdat we een feestelijk verrassingspakket in ontvangst mochten nemen en hij, omdat hij honderden handen te drukken kreeg, iets wat de volgende dag nog voelbaar geweest moet zijn.

't Is een goed jubileum geworden. De stoot daartoe had de jubilaris zelf gegeven door zijn wens, dat dit jubileum uitsluitend in eigen kring zou worden herdacht. Geen zakenrelaties, geen pers, uitsluitend Boele-personeel en dat heeft veel bijgedragen tot de prettige, vertrouwelijke sfeer, die de viering van dit

25-jarig jubileum een bijzonder, intiem accent heeft gegeven.

Het moet voor de jubilaris wel een grote voldoening geweest zijn om zoveel werknemers uit alle regionen van het bedrijf op de receptie van donderdagmiddag 6 mei te zien verschijnen om hem, zijn vrouw en zijn kinderen te complimenteren met dit heuglijke feit. Geduldig wachtte men in een formidabele rij om bij de jubilaris te geraken. Geduldig drementelden de obers heen en weer om een feestdronk uit te reiken. Geduldig bedienden de dames met de receptie-albums de honderden klanten,

die hun handtekening wilden plaatsen. Ongeduldig daarentegen gedroegen zich onze Spaanse vrienden, die het allemaal zo prachtig vonden, dat ze de fotograaf als het ware smeekten om met de heer Boele gefotografeerd te mogen worden. Zo iets schijnt in Spanje niet te bestaan, dat de „patroon” zo maar temidden van zijn arbeiders vertoeft en zich amicaal met iedereen onderhoudt. Het was voor hen een belevenis om te zien, dat iedereen in ons bedrijf „iemand” is, bewust van zijn eigen plaats en verantwoordelijkheid en dat men als zodanig erkend en behandeld wordt. Ze zagen chefs,

kantoorlieden, hellingmensen, de bouten-zoeker, bankwerkers, calculators, leerjongens, bazen, gepensioneerden..... iedereen was er.

Tijdens het officiële gedeelte van de receptie werd eerst het woord gevoerd door de 85-jarige heer A. Volker namens de Raad van Commissarissen. Hij zei verheugd te zijn, dat hij als eerste de jubilaris mocht feliciteren temidden van het bedrijf want, hechtend aan traditie, zou hij het niet prettig gevonden hebben als de receptie elders gehouden zou zijn. Hij feliciteerde de heer Boele met het jubileum maar vooral ook met zijn prachtig bedrijf en met de goede kern van vaklieden, die de naam van Boele hier, maar ook tot ver over onze grenzen, een vertrouwde klank gegeven hebben. Hij overhandigde namens de Raad van Commissarissen een prachtig, gesmeed haardstel.

Directeur G. J. Boele schetste, hoe de jubilaris 25 jaar geleden, precies vier dagen voor de inval van de Duitse legers, zijn loopbaan in ons bedrijf begon. De eerste vijf jaren waren juist de meest sombere uit de geschiedenis van het bedrijf, vooral toen de bezetters in september 1944 het bedrijf in luttele uren tot een ruïne maakten. Na de



Iedereen was er. Hier ziet u één van de legendarische figuren van Boele: T. Bultendijk, gepensioneerd hellingschipper.

er zelf al zoveel uitgerekte, nu krijg je er één van mij!"

De heer P. Tuk, secretaris van de Ondernemingsraad, sprak als volgt:

Na een bijzonder diepe depressie in de jaren 1930 in onze industrie, was er een lichte opleving, maar een grote oorlogsdreiging was aanwezig, welke vier dagen na uw indiensttreding voor ons



Belangstelling voor het geschenk. Geheel voor C. Moerkerken, daarachter L. Nugteren.



Ho broer, niet allemaal tegelijk.

periode van energieke wederopbouw volgde een tijd, die men een hernieuwde pionierstijd zou kunnen noemen. Groot-scheepse vernieuwingen en moderniseringen werden aangepakt en juist in deze periode volgde de benoeming tot directeur (jan. 1950).

„Eén eigenschap, die je daarna getoond hebt, wil ik speciaal aanhalen en dat is de werkdrijf waarmee je alles aanpakt en wat voor anderen een stimulans betekent.”

Hierna overhandigde de heer G. J. Boele de jubilaris een gouden horloge. „Alle jubilarissen krijgen een horloge. Je hebt

Hooggeachte jubilaris, Als secretaris van de Ondernemingsraad is het mij een groot genoegen, u, mijnheer Boele, van harte geluk te wensen met het feit, dat u 25 jaar uw krachten gegeven hebt aan het ook uw naam dragende bedrijf van Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. Voor mij is het wel bijzonder moeilijk om een precies beeld te schetsen over de eerste periode dat u in dit bedrijf werkzaam was, doch afgaande op wat ik hier en daar opgevangen heb, moet dit wel in zeer moeilijke omstandigheden zijn geweest.

land een feit werd. Hierna zijn voor ons allen, doch zeer in het bijzonder voor u, naar ik mag aannemen, vijf moeilijke jaren gekomen. Nu ongeveer twintig jaar geleden kwam u te staan voor de zware taak, om met de gehele staf aan de opbouw van een zo goed als geheel vernield bedrijf te gaan werken. Dat u hierin geslaagd bent, kunnen wij op dit moment wel constateren. De teleurstellingen en tegenslagen zullen u hierbij niet bespaard gebleven zijn. Denken wij alleen maar even terug aan het vrij kort na elkaar overlijden van

de beide directeuren, de heer ir. P. Boele en uw vader, de heer J. P. Boele. Met het vernieuwen van het bedrijf denk ik ook aan de vernieuwing van de verhoudingen tussen werkgever en werknemer.

Eerst werd het overleg directie—werknemers meer gevoerd in de sfeer van twee belangengroepen, waarvan de werknemers vertegenwoordigd waren in de zgn. „kern”. Thans meer als overlegorgaan, genaamd Ondernemingsraad, waarin ook een zekere verantwoordelijkheid voor het bedrijf van ons gevraagd wordt. Deze verantwoordelijkheid wordt door ons geheel aanvaard.

De sfeer der vergaderingen zo ver ik die bijgewoond heb, kenschetste zich door wederzijds begrip, dank zij uw goede en bekwame leiding.

Mochten er wel eens scherpe woorden worden gebruikt, op het eind van de vergaderingen hebben wij elkaar meestal weer gevonden op de een of andere wijze.

Hiervoor onze bijzondere dank. Mijnheer de directeur; bij een jubileum past een aandenken. Dat dit aandenken er gekomen is danken wij aan de goede samenwerking tussen hoofd- en handarbeiders, welke naar ik hoop in de

nog jaren in goede gezondheid aan het bedrijf verbonden mag blijven.”

Hiermede verwijderde de heer Tuk het laken, dat tot dan het geschenk bedekte en, kennelijk onder de indruk, konden de heer en mevrouw Boele een prachtige, antieke dekenkist bewonderen.

De heer Boele begon zijn dankwoord met te vertellen dat hij onder lootjesnummer 1181 zijn praktische jaren in het bedrijf begon tegen een loon van tien cent per uur! Eerst op de spantenvloer, later bij baas v. d. Bolssem. En ze lieten hem sjouwen, reken maar!

Hij herinnerde er aan hoe ontredderd de zaak was, toen in mei 1945 de Duitsers eindelijk de aftocht bliezen en wat een ontroerend moment het was toen een optocht van schepen voor de werf verscheen, die, na ijverig spuurwerk van vooral bedrijfsleider v. d. Graaff, een groot gedeelte van de gestolen goederen terugbracht.

„Het werk, ook als directeur, heb ik altijd met plezier gedaan. 't Is van vaders op zonen gegaan en ik wist niet beter of het hoorde zo. Ik ben me er van bewust, dat al hetgeen wat nadien op het bedrijf tot stand gekomen is, slechts mogelijk was door de inzet van de krachten van het gehele personeel,

van laag tot hoog. Ik wil u daarvoor hartelijk danken. Ons bedrijf is één grote gemeenschap en in dit opzicht hopen wij mee te werken aan het ideaal om te komen tot één C.A.O. voor alle werknemers. De vergaderingen van de Ondernemingsraad noem ik ronduit prettig. Tot nu toe zijn we er in gezamenlijk overleg steeds in geslaagd om tot oplossing van de diverse problemen te komen. Het verheugt me ook bijzonder, dat de secretaris in zijn speech de goede samenwerking en verstandhouding in ons bedrijf tot uitdrukking heeft willen brengen, iets, waaraan ik naar vermogen in de toekomst mijn beste krachten wil besteden. De hulde, die mij vanmiddag is gebracht, is enorm en ik dank u daarvoor allemaal hartelijk.”

Boele's muziekvereniging Excelsior zorgde aan het eind van de receptie voor een leuke verrassing.

Toen de jubilaris met zijn gezin de kantine wilde verlaten, stond het corps aan weerszijden van de trappen opgesteld om de jubilerende directeur een muzikale hulde te brengen.

Dat bracht een prettig en waardig slot aan een jubileum, waaraan iedereen de prettigste herinneringen zal bewaren.

De jubilaris niet in het minst.



„We hebben hier samen wat afgelachen, hè mijnheer Boele?” (gepensioneerde J. Stout).



Toekomst, heden en verleden bijeen. De 88-jarige ex-ketelmakersbaas J. Herwig oog in oog met de 15-jarige Maarten Boele, zoon van de jubilaris.

toekomst bestendig moge blijven, en niet alleen bij festiviteiten zoals nu, doch ook bij werkzaamheden voor het bedrijf.

Onze wens is, mijnheer Boele, dat u in goede gezondheid uw werkzaamheden als directeur van het bedrijf en als voorzitter van de Ondernemingsraad in de toekomst moogt uitvoeren, op dezelfde wijze, in goede verstandhouding en met wederzijds begrip voor al de problemen welke in ons bedrijf om een oplossing zullen vragen.

Mag ik besluiten met de wens dat u met vrouw en kinderen en verdere familie

Dankbetuiging aan de jubilaris

Gaarne willen we even optreden als woordvoerder voor het gezamenlijke personeel, om de jubilaris, de heer Joh. Boele, hartelijk dank te zeggen voor de prettige verrassing die hij ons in de vorm van een feestelijk pakket aanbod. Het is door iedereen zonder uitzondering op hoge prijs gesteld, vooral ook door de gepensioneerden, die zich er bijzonder op verheugen, dat zij bij dergelijke gelegenheden nooit vergeten worden.

DE ONDERNEMINGSRAAD.



De rollen zijn omgedraaid! Bertus moest zich melden bij de portier en wat voor één!

Bij het 25-jarig jubileum van directeur Joh. Boele

Sobre el 25 aniversario del director Joh. Boele

Aan onze Spaanse werknemers.

Het is mogelijk, geachte Spaanse collega's, dat de viering van het 25-jarig jubileum van onze directeur voor u een beetje vreemd geweest is. Wij kennen de gewoonten in Spanje niet, maar naar men ons vertelde, schijnt het in uw land niet gebruikelijk te zijn, dat de directeurs van een groot bedrijf zich zo nauw met hun werknemers verbonden voelen, dat bij een directie-jubileum het gehele personeel aan de feestelijkheid deelneemt.

Voor ons in Holland is dit niet ongewoon. We gaan, in ieder geval bij ons bedrijf, van de gedachte uit, dat niets tot stand kan komen zonder de medewerking van allen. Een directie zonder arbeiders is onbestaanbaar, andersom zijn arbeiders zonder leiding niet denkbaar. Wij beschouwen een bedrijf als één grote gemeenschap, waarin iedereen zijn verantwoordelijke taak heeft. Die taak kan veelomvattend of bescheiden zijn, maar, mits met zin voor plichtsbetrachting uitgevoerd, is die taak altijd belangrijk.

Daarom bood onze directeur aan iedereen op ons bedrijf hetzelfde feestpakket aan om daarmee ook uitdrukking te geven aan zijn erkentelijkheid voor de goede verstandhouding, die hij gedurende de 25 jaren van zijn werkzaamheid ondervonden heeft.

Het was voor hem dan ook een groot genoegen, dat nagenoeg iedereen hem kwam feliciteren en dat de Spaanse werknemers zich daarbij niet onbetuigd lieten, heeft hem wel zeer in het bijzonder verheugd!

A nuestros obreros españoles.

Es posible, estimados colegas españoles, que la celebración del 25 aniversario de nuestro director haya sido un poco desacostumbrado para ustedes. Es verdad que no conocemos las costumbres españolas, pero según nos han informado, parece que no es costumbre en su tierra que el director de una gran empresa se sienta tan aliado a sus empleados que cuando haya una conmemoración de esta clase todo el personal participan en la fiesta.

En Holanda no es una cosa inusitada. En todo caso en nuestra empresa somos de la opinión de que no se puede realizar nada sin la colaboración de todos. Pues un director sin obreros es una cosa inimaginable, y al revés es inconcebible haber obreros sin dirección.

Consideramos la empresa como una gran comunidad en que todos tienen su propia responsabilidad.

Sea la tarea amplia o modesta, siempre será importante con tal de que la efectuemos con sentido del deber.

Fue por eso que nuestro director les ofreció a todos el mismo paquete de obsequio a fin de expresar su agradecimiento por la buena inteligencia que ha experimentado durante sus 25 años de actividad.

Por consiguiente fue por él un gran placer que casi todos vinieron a darle la enhorabuena y el hecho de que los obreros españoles no se quedaron atrás fue una alegría especial para él.

Dinsdag 17.00 uur: bij de uitgang van Boele's Pakket Maatschappij.



De Spanjaarden hielden niet op, of ze moesten met de „patron" op de foto.





DE JEUGDREIS 1965

zette de jongens en onze tongen in beweging

Nog nooit heeft de jaarlijkse reis van de leerschool zoveel stof tot commentaar gegeven als dit jaar en nog nooit heeft uw redactie zich over dit onderwerp het hoofd behoeven te breken. Nu wel.

Wat was het geval?

Om u een goed beeld te schetsen van het wel en het sterk overdreven wee van deze reis hebben we besloten om nu niet één van de reisleiders te verzoeken het verhaal te schrijven. We wagen het er zelf maar op en daarbij hebben we ons er niet toe beperkt onze gegevens alleen van de reisleiding te betrekken, maar hoofdzakelijk van de jongens zelf. Laten we vooropstellen, dat de rond-

gestrooide praatjes over concentratiekampmethoden zo verschrikkelijk overdreven zijn, dat we daar niet verder op in zullen gaan. Het zal u zonder meer duidelijk zijn, dat een vormingskamp van de Staatsmijnen in Limburg het eerlijke doel heeft om de jeugd iets aan te bieden, waar ze zich niet alleen uit kunnen leven, maar waar ze tevens iets aan hebben voor hun persoonlijke vorming. Dat hierbij maatregelen genomen worden, die ordeverstoring tegengaan, is logisch. Vooral in een tijd waarin een bepaald soort jeugd voor de lol een stukje van een zaal aan gruzelementen slaat. . . .

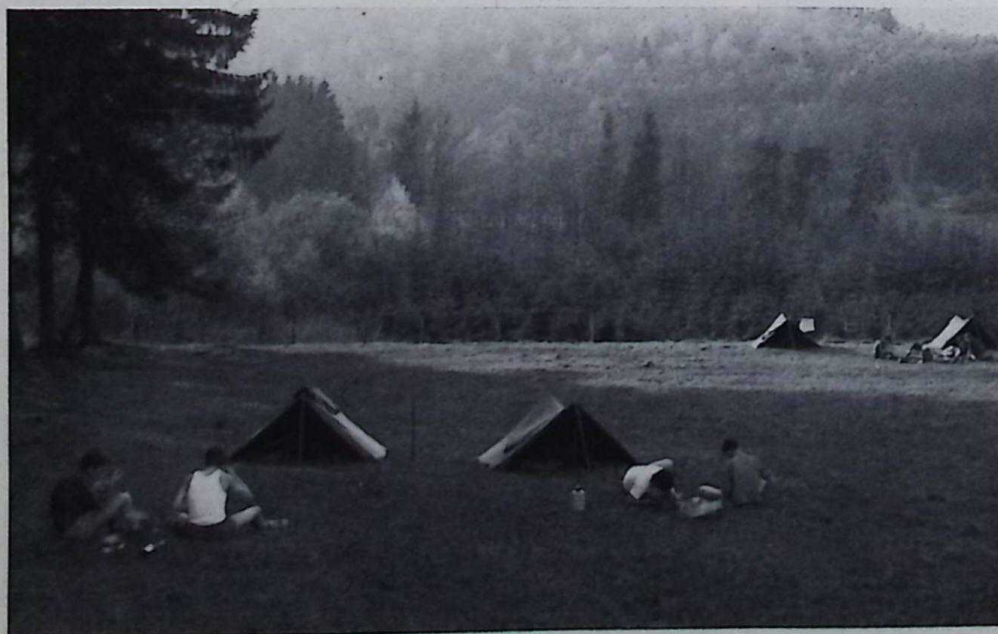
De meningen van de jongens zelf lopen sterk uiteen. Hun commentaar varieert van waardeloos en puinhoop tot machtig en hardstikke leuk. We vroegen het oordeel van drie willekeurige jongens en woonden daarna nog twee nabesprekingen bij, één van de scheepsbouw en één van de machinefabriek.

Er is geen touw aan vast te knopen. In de machinefabriek wordt de reis over 't algemeen wel als geslaagd beschouwd, de scheepsbouw daarentegen heeft er maar weinig goeie woorden voor over. Het geheel is zo verlopen.

Vooraf is de jongens duidelijk verteld wat het doel en de werkwijze van het vormingskamp van de Staatsmijnen was. Op maandag 10 mei zijn ze vertrokken en na aankomst op het kasteeltje te Vaalsbroek begon het gebruikelijke gedoe van omgeving verkennen, gebouw bekijken en ook. . . . het uitdelen van uniforme kleding. Over dit punt, waarover op de werf de gekste opmerkingen gemaakt zijn, zijn de jongens het roerend eens. Die kleding bleek in de loop van de week hard nodig, want ze zouden geen heel stukje eigen kleding overgehouden hebben.

's Avonds was er een spel, waarbij het kamp in twee strijdende partijen werd verdeeld en waarbij men al sluipende moest proberen een lint op elkaar te veroveren. Dat Indianengedoe vond natuurlijk een best onthaal bij de jongens. De dinsdag werd besteed aan instructies over kaart- en kompaslezen en 's middags en 's avonds moesten de jongens hun nieuw verworven kennis groepsgewijs in praktijk brengen. 's Middags een moeilijke voettocht en 's avonds

In deze schitterende omgeving werden de tenten opgeslagen voor de nacht.



een dropping. De meeste jongens waren na een zware middag 's avonds liever eigen baas geweest, bleek ons wel.

Woensdag: bustocht naar Duitsland — einddoel Monschau.

Prachtige tocht natuurlijk, maar het lange busreizen werkte landerigheid en slaap in de hand, vooral na zo'n dag als dinsdag.

Donderdag—vrijdag, 2-daagse voettocht door de Ardennen. Tentjes en verdere uitrusting meenemen. Zelf eten klaar-maken (o.a. bloedworst), koffie zetten, kortom: het doel was om te zwerven in de vrije natuur en daarbij leren op je eigen benen te staan.

Donderdagavond zou een kampvuur gemaakt worden en dat werd een grote sof. 't Vuur wilde niet branden, omdat het fikje onoordeelkundig opgebouwd werd en... nou ja, 't was een nare avond. De volgende dag werd de tocht hervat. 't Werd een zware tocht, waarbij over rotsblokken geklauterd moest worden, maar alle jongens zagen toch kans om hierbij de prestatie te leveren om de tocht te volbrengen. De vrijdag-avond was echt gezellig, zeiden de jongens, ze hebben om 't hardst gezongen en er was wat je noemt de echte kamp-sfeer, iets, wat de voorgaande dagen be-slist ontbroken had.

Dit was het dan, het neutrale beeld van deze jeugdreis. 't Is geen daverend succes geworden, ook geen fiasco. De meningen van de jongens zijn verdeeld, maar be-

paald enthousiast was niemand. Over 't algemeen hebben de jongens het gemis gevoeld van variatie en van persoonlijke vrijheid (een vrijheid die bij sommigen helaas alleen maar neer schijnt te komen op het drinken van zoveel mogelijk bier).

't Is toch onze vakantie, zeggen ze, en dan doen we ook graag dingen waar we zelf de voorkeur aan geven.

Commentaar van de leiding: 't is niet in alle opzichten een succes geweest. 't Was ook een experiment. En toch... wat was het voor de jongens enorm leerzaam, wat een schat aan ervaring hebben ze hier opgedaan. Jammer, dat de eerste dag al enkele jongens zich niet aan de regels gehouden hebben, hoewel ze wisten, wat de gevolgen daarvan zouden zijn.

Jammer ook, dat door de leiding het verzuim gemaakt is om die jongens zonder geleide naar huis te sturen.

De jeugdreis is weer verleden tijd en het heeft heel wat vragen opgeroepen. Eén ervan is: wat doen we volgend jaar? Voortborduren op dit nieuwe thema met toepassing van al het geleerde of weer terug naar de plezierreis met hier en daar een excursie?

We geloven, dat, als de jongens zelf zouden moeten kiezen, weer gauw naar de oude methode overgestapt zou worden. Maar of dat de juiste oplossing is? Is de weg van de minste weerstand altijd het beste?



Als hoge officieren keken ze de stafkaart in.

Wat wel best was, was het weer. De hele week was het fijn weer en och, we geloven zeker, dat de jongens, als ze eenmaal op rijpere leeftijd zijn, toch met genoeg zullen terugdenken aan die week te Vaalsbroek.

Er werd heel wat van hen gevraagd en ze zijn het antwoord, ondanks alle gemopper, niet schuldig gebleven. Daarom zullen ze nog veel aan die week denken....



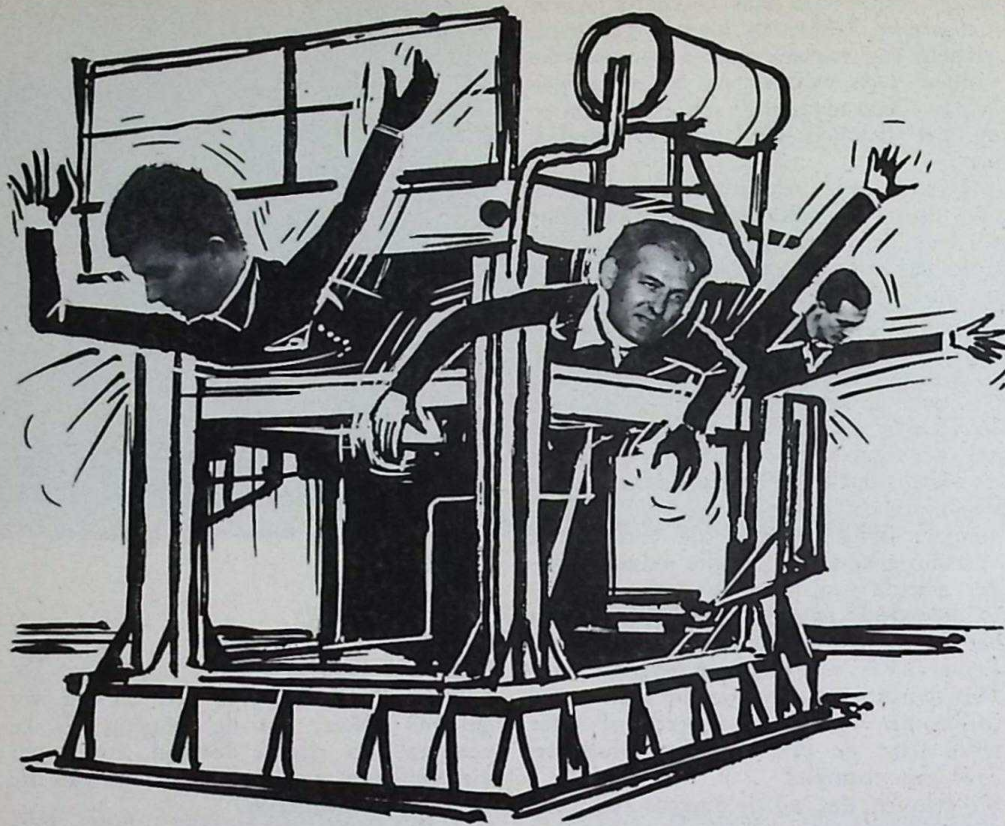
De tochten gingen



met allerlei moeilijkheden



gepaard



WE ZIJN UITGEPERST



De persen zijn de poort uit en daarmee is een mooi karwei tot een goed einde gebracht. En ook tot een tijdig einde gebracht. Want de levertijd, dat was het grote probleem, waartegenover onze mensen zich geplaatst zagen. Dat was niet alleen een kwestie van hoe snel de persen door ons eigen personeel gemaakt zouden worden, dat ook wel natuurlijk, maar het grote knelpunt was wel de leverantie van onderdelen en materialen door derden. Vooral de late leverantie van de benodigde 180 ton materiaal heeft baas Baartman en de zijnen hoofdbrekens gekost, want de machinefabriek wilde zo snel mogelijk alle onderdelen van één pers hebben om aan de machinale bewerking en de montage te kunnen beginnen.

In de lasloods zijn, zoals we u al eerder verteld hebben, de fundaties opgesloten en afgelast. Voor de lassers was het zaak om de volgorde van de lassen zodanig te nemen en de werkstukken zo-

danig in te klemmen dat vervorming zo veel mogelijk werd beperkt.

De rest van de werkzaamheden heeft zich in de machinefabriek afgespeeld. De twee cotterbanken zijn ongeveer drie maanden onafgebroken bezig geweest met het bewerken van fundaties, bovenplaten, opdruktafels en kolommen. Vooral voor D. v. Vliet, A. Meerburg en C. Kleinjan waren het zware kluiven om de verschillende niveaus van de fundatie op de juiste hoogte te krijgen, waarbij we nog maar zwijgen van het gatenpatroon in bovenplaat en boven-tafel. D. v. Vliet moet hier wel een nonius-complex van overgehouden hebben en W. C. Veeloo en G. Legerstee zullen ook wel eens een nachtmerrie gehad hebben van het bewerken van de „inktvissen”.

Hoe dan ook, op 15 februari kon een aanvang gemaakt worden met de montage van de eerste pers.

De pers bestaat uit een fundatie en een bovenplaat, die door vier kolommen op afstand van elkaar gehouden worden. Tussen deze twee onderdelen loopt een boventafel op en neer. Het gewicht van

13 april: 't Is zover, we gaan proefdraaien. Elektronisch brein De Valk van Rietschoten en Houwens (l.) draait de schakelaar om. Rechts assistent H. J. v. Maren. Het standbeeld bovenop is kras K. Verhoeven, die als Van Speyk uitriep: Dan maar de lucht in!



Deze foto werd gemaakt op 24 febr., toen het werk nog in een tussenstadium verkeerde. Op de voorgrond zit K. Koote over de minimale tolerantie van 0,05 mm te piekeren.

deze tafel wordt door vier luchtbalan-
ceercilinders tot nul teruggebracht. Twee
hydraulische cilinders brengen via een
opdruktafel en een kniehefboombewe-
ging de boventafel in beweging.

Tussen boventafel en bovenplaat worden
twee matrijzen gemonteerd om het te
vervaardigen auto-onderdeel te kunnen
persen. Boven op de pers wordt het
luchtvat geplaatst voor de vier balan-
ceercilinders en de hydraulische set voor
de bediening van de pers.

Op 13 april was het dan zover dat de
eerste pers in beweging gezet kon wor-
den en met argusogen hebben Kr. Ver-
hoeven met H. Zanting, K. Koote met
H. Weeda, R. v. Beek en koperslager
E. de Vos de verrichtingen van hun
pers gadeslagen en ze mochten niet
mopperen. 't Ging allemaal voortreffe-
lijk en in het gewenste ritme van de
automobiellndustrie bewoog de pers zijn
boventafel op en neer.

Alle persen zijn inmiddels afgeleverd en
ook met deze opdracht hebben we weer
waar kunnen maken, dat vakmanschap
in ons bedrijf toonaangevend is.

Laatste stadium: afmaak-
karweitjes.
Bovenop K. Verhoeven,
op de ladder R. v. Beek.
Schilder G. Zondervan
zorgt er voor, dat het
geheel een mool aan-
zien krijgt.



Leen van Brugge vierde zijn 50-jarig jubileum

Op 26 april was het vijftig jaar geleden, dat Leen v. Brugge als jongen van dertien jaar het bedrijf van Boele binnenstapte. Dat wil zeggen, als nieuwbakken werknemer, want hij was al bij Boele voordat hij het zelf wist. Want Leen werd eigenlijk op de werf geboren. Zijn wiegje stond namelijk in de inmiddels verdwenen V. Damstraat, die ergens tussen lasloods en timmerloods geweest is. De relatie met Boele bestond dus al in het prille begin en in later jaren werd de familienaam v. Brugge hier een begrip.

Het grootste gedeelte van de vijftig jaren, dat hij hier werkte, was hij koker. Loco-burgemeester C. J. v. d. Berg, die de jubilaris op het gemeentehuis toesprak, noemde dit een belangrijk onderdeel van de scheepsbouw, met name de scheepsreparatie, waar vaak vindingrijkheid van de koker geëist wordt. Nadat hij de belangrijkheid van dit jubileum in het licht gesteld had, speldde hij de jubilaris de zilveren ere-medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, op de borst.

Directeur Joh. Boele wees er op, hoe belangrijk het voor een bedrijf is om mensen als deze jubilaris aan het bedrijf verbonden te hebben, want zij zijn het



die daadwerkelijk er aan meegeholpen hebben het bedrijf groot te maken. Ten huize van de jubilaris aan Dijkje 103 brachten directie en bedrijfsleiding een felicitatiebezoek en het was hier, dat we onder gezellig gepraat oude herinneringen hoorden ophalen en het was

ook hier, dat we leerden, dat Leen v. Brugge er bij zijn collega's goed opstaat. Namens de luchtploeg bood A. C. Dekker hem een elektrische boortol aan en dat ging gepaard met het voorlezen van dit dichtertelijke kunstwerk, waarmee wij volledig instemmen:

Verheugd bekijkt v. Brugge de boortol, die hij van zijn collega's kreeg.



50 jaar in dienst bij Boele in Bolnes

*Met zulke mensen gaat de zaak nooit op de fles
Trouw medewerkers waren vroeger en in deze tijd,
De steunpilaren waar een bedrijf op gedijt.
Leen, van ons allen een stevige poot bij dit gebeuren,
Want dit is toch wel iets waar je mee kunt geuren.
Veel verschillende klusjes heb je opgeknapt bij Boele,
Vooral bij de afbouw met hakkers met hun grote monden,
Je stond altijd te voelen of de kantjes glad genoeg waren,
En dat ging meest gepaard met heftige gebaren.
De laatste jaren waren voor jou niet zo best te doen
Want je benen wilden niet meer zo best als toen.
Je kwam van de schepen naar het kokersmagazijn
En zorgt voor alles, hamers en beitels, groot en klein,
Ook in pakking maken ben je goed thuis
En in het verjagen van muizen uit je kokershuis.
Je staat de kokers bij met goede raad
En je bent voor allen een goede kameraad.
De jongens staken de koppen bij elkaar
En maakten met duim en vinger het bekende gebaar.
Onze Cees Ouwens en Arie Dekker werden kassier
En het resultaat van dit alles is dan hier
Een prachtige boortol voor klusjes bij moeder de vrouw,
Want na dit jubileum komt je pensioen ook gauw.
Leen, we eindigen nu met de beste wensen
Een prettige dag met je vrouw, kinderen en andere mensen.*

De gezamenlijke luchtploeg.

Hendrik Pieter Verschoor is overleden. Op 28 april j.l. is een einde gekomen aan de slepende ziekte, die hem sinds 10 december 1963 noodzaakte zijn werk volledig te staken. Een einde ook aan een leven, dat gedurende 50 jaar verweven is geweest met ons bedrijf. Want op 1 mei 1965, juist op de dag van zijn begrafenis, zou het 50 jaar geleden geweest zijn, dat hij bij ons in dienst trad. De dag, waarop hij zich bij voorbaat zo zeer had verheugd, heeft hij niet mogen beleven.

Tijdens zijn leven en werken op ons bedrijf heeft Verschoor zich tot een geziene figuur gemaakt, iemand, die in zijn woorden en in zijn daden invloed uitoefende op zijn omgeving. In zijn woorden door zijn opgeruimde aard en meelevendheid, in zijn daden door zijn ijver, zijn vakmanschap en zijn hulpvaardigheid.

Zijn levendige natuur uitte zich niet alleen in het werk, maar ook daarbuiten. Zo maakte hij ruim 25 jaar deel uit van de bedrijfsbrandweer en gedurende 22 jaar was hij een trouw en toegewijd lid van Boele's Mannenkoor, waarin hij ook nog 15 jaar een bestuursfunctie vervulde.

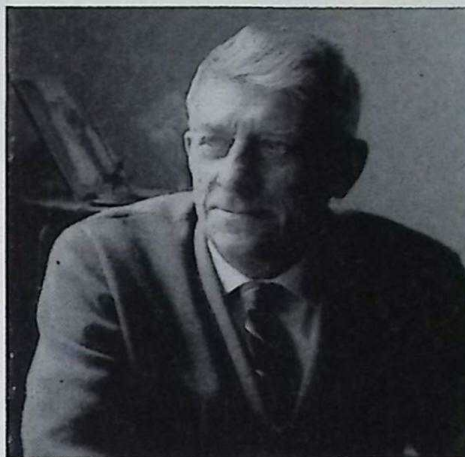
Het bedrijf verliest in hem een goed plaatwerker. Dit vak heeft hij steeds uitgeoefend totdat zijn gezondheidstoestand hem in juli 1961 er toe dwong een rustiger functie waar te gaan nemen. Maar ook als bediende in het gereedschapmagazijn moest hij meerdere malen het werk door ziekte onderbreken en sinds december 1963 kon hij niet meer op het bedrijf verschijnen.

Op zaterdag 1 mei j.l. vond te Ridderkerk de begrafenis plaats. Zeer velen, collega's, koorleden en vrienden, waren gekomen om hem de laatste eer te bewijzen.

Gaarne betuigen wij onze deelneming aan zijn vrouw, zijn zoon en andere familieleden, voor wie dit verlies zo heel groot is. Zij mogen zich hierbij echter gedragen weten door het feit, dat de overledene slechts vrienden, zeer vele vrienden had.

Hij ruste in vrede.

IN MEMORIAM HENDRIK PIETER VERSCHOOR



DE NIEUWE COASTERS

De coasters, waarvan we de orderboeking nog juist in het vorige nummer konden vermelden, zijn in opdracht gegeven door de Engelse rederij Blue Star Line Ltd. te Londen, een maatschappij, die ongeveer 40 schepen exploiteert. De scheepnamen eindigen alle met het woordje ster, in het Engels star. Op de tekening kunt u aan de schoorsteen zien, dat de ster ook als embleem gevoerd wordt.

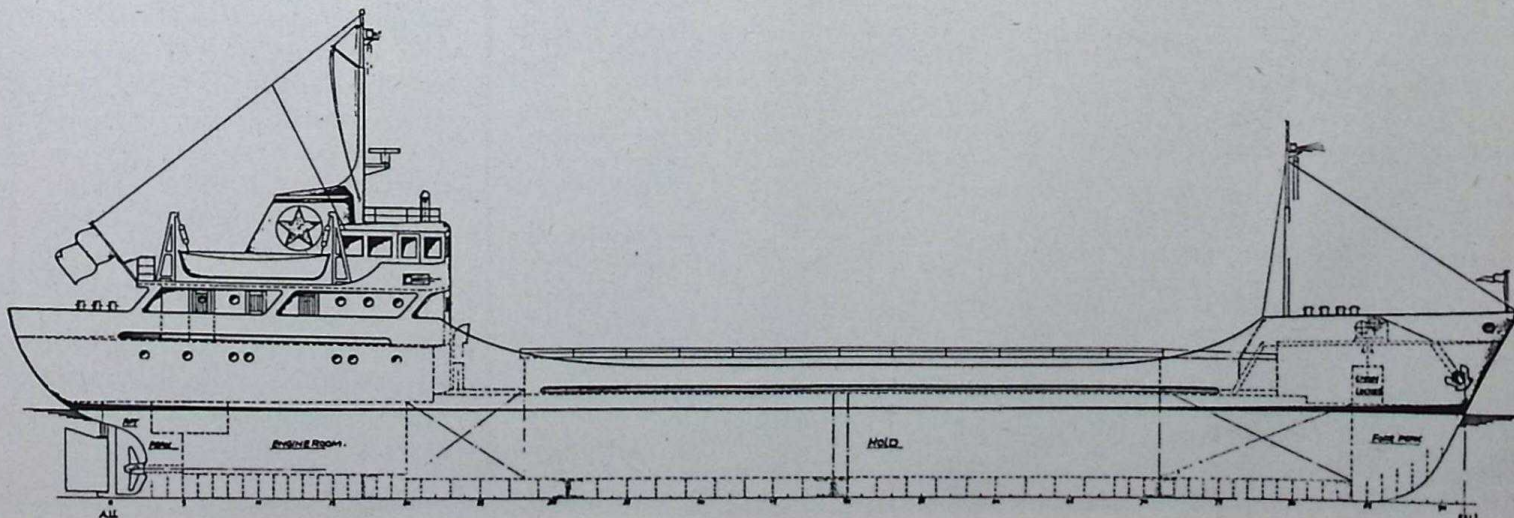
Deze nieuwe schepen zullen we gaan bouwen onder de nummers 1023 en 1024, opleveringsdata eind maart en eind mei 1966.

De lengte over alles wordt 55½ meter, de breedte 8,70 meter en de holte tot het hoofddek 3,65 meter. De voortstuwung zal geschieden door een Lister-Blackstone motor van 495 pk. Snelheid: 10 knoop.

Ook deze coasters worden 499 brt., deadweight 740 tons.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

De gecombineerde Juli-Aug.-uitgave van Boele-Nieuws zal ongeveer één week voor de werf-vacantie verschijnen.





BOELE'S MANNENKOOR

Het mannenkoor heeft op dinsdag 18 mei haar jaarlijkse ledenvergadering gehouden.

Voordat de agenda werd afgewerkt werd de nagedachtenis van het kortelings overleden bestuurslid H. P. Verschoor geëerd door het betrachten van stilte.

De overledene was voor het koor één der trouwste steunpilaren, waaraan het mannenkoor de beste herinneringen zal bewaren.

Het bestuur werd als volgt samengesteld:

Voorzitter: T. A. Ringlever;
 Secretaris: M. de Ruiter;
 Penningmeester: R. Verschoor;
 2e voorzitter: M. de Jong;
 2e secretaris: J. J. de Jong;
 2e penningmeester: P. Bode;
 Bibliothecaris: J. H. Kooymans.

Besloten werd om op woensdag 14 juli een reisje te organiseren met als hoofddoel een concert in het Zwakzinnigen-gesticht „Vrederust” te Bergen op Zoom. Er werden ook plannen beraamd om het 35-jarig bestaan in voorjaar 1965 de nodige muzikale luister bij te zetten.

BOELE'S MUZIEKVER. „EXCELSIOR”

Onze muziekvereniging heeft zich tijdens de nationale festiviteiten niet onbetuigd gelaten. Op Koninginnedag maakten ze onder grote belangstelling een mars op IJsselmonde. Op bevrijdingsdag werd 's morgens het eigen dorp op een muzikale rondwandeling getraakteerd en zo'n mars mist nooit doel. Het brengt altijd een prettige sfeer en vrolijke gezichten. Diezelfde avond waren de muzikanten weer in touw voor de begeleiding van een lampionoptocht.

Op zaterdag 19 juni zal Excelsior medewerking verlenen aan een dan te houden sportdag op het Gemeentelijke sportpark, georganiseerd door de commissie vakantiebesteding.

Mocht u van plan zijn om eens een repetitie van Excelsior bij te wonen, dan bent u van harte welkom! Elke donderdagavond zijn ze van 7.30 tot 9.30 uur in de kantine te vinden.

DE MERELS ZIJN VERTROKKEN

Alles is voor niets geweest. We hadden al een prachtig verhaal gemaakt om de geboorte van jonge mereltjes aan te kondigen, maar het feest is niet doorgegaan. Wel heeft moeder merel een paar dagen op een eitje zitten broeden, maar de herrie, die de arbeiders rondom het kraambed maakten, schijnt teveel van de zenuwen van de aanstaande moeder gevegd te hebben. Geen beschuit met merelmuisjes dus, geen anisette, we zijn weer een illusie armer.

12—5 D. R. Vazquez Oubina, boorder.
 13—5 J. L. Guerrero Garcia, stellingmaker.
 14—5 A. H. Kolk, ketelmaker.

Gehuwd:

14—5 De heer A. van Bodegom met mej. E. Lalleman.
 15—5 De heer G. J. H. Reints met mevr. E. A. Janse—Eygelsheim.
 De heer J. van Es met mej. E. Vlasblom.
 De heer A. van Valderen met mej. L. van de Water.

Geboren:

2—4 José Antonio, zoon van de heer en mevrouw Rodriguez—Arnaldo.
 29—4 Joaquin, zoon van de heer en mevrouw Chazo—Martinez.
 10—5 Leendert Willem, zoon van de heer en mevrouw Weeda—Van Driel.
 11—5 Martin, zoon van de heer en mevrouw Kersten—Bouman.
 14—5 Felipe, zoon van de heer en mevrouw Salvador—Gonzalez.

PERSONALIA

Jubilea:

40 JAAR:

28—6 A. van Vliet, scheepsbeschieter.

Gepensioneerd:

30—4 C. Advokaat, baas (koperslagerij).
 A. de Jong, gereedschapcontroleur.

Benoemingen:

Met ingang van 8 juni zijn aangesteld als instructeur de bankwerkers: T. Pijpers, W. J. Schippers en J. J. Zoeteman.

In dienst getreden zijn:

1—5 J. Snijders, jongste bediende (loonadministratie).
 3—5 F. Vos, praktisant (machine fabriek).
 7—5 R. P. Sierra Torres, brander.
 F. Juan Garcia, brander.
 10—5 A. Dorado Puerto, ijzerwerker.
 E. Dominguez Toledo, ijzerwerker.
 V. Ruiz Mendez, stellingmaker.
 B. Dorado Diaz, transporteur.
 W. Simon, bankwerker.
 13—5 C. M. Huizenga, leerling metaalbewerker in de schouwbouw.

14—5 mej. J. A. Huizenga, kantoorbediende (loonadministratie).
 17—5 P. F. M. Berendsen, bankwerker.

De dienst verlaten hebben:

22—4 J. A. Flores Garcia, brander.
 23—4 J. J. van Rijn, bankwerker.
 27—4 J. Lavie Rodriguez, koker/perser.
 28—4 T. Cruz Jurado, ketelmaker.
 F. de la Cruz Marquez, stellingmaker.
 M. Cruz Maldonado, ijzerwerker.
 29—4 P. Beckers, hellingschipper.
 H. Oldenburger, bankwerker.
 J. Vidal Fernandez, brander.
 30—4 A. Campillo Martinez, transporteur.
 H. J. Ouwerkerk, magazijnbeheerder.
 L. S. S. Molendijk, jongste bediende (boekhouding).
 J. J. van Iersel, tekenaar (machinebouw).
 mej. J. A. E. Reints, kantoorbediende (inkoop).
 6—5 M. J. G. Hainin, koperslager.
 7—5 B. Reijes Parades, el. lasser.
 J. A. Alonso Orens, transporteur.
 J. Garcia Aguilera, bankwerker.
 12—5 E. Martinez de la Fuente, transporteur.
 P. Lasker, kantoorbediende (loonadministratie).

Op 6 mei 1965 overleed na een zeer ernstige en langdurige ziekte op 41-jarige leeftijd, de heer

A. BERKENBOSCH

die sinds 9 april 1956 bij ons bedrijf werkzaam was als ijzerwerker. Reeds sinds november 1964 was hij in verband met zijn ziekte niet meer werkzaam. In de ruim acht jaar dat hij bij ons bedrijf werkzaam was, hebben wij hem leren kennen als een ijverig en plichtsgetrouw collega aan wie wij de beste herinneringen zullen bewaren. Zijn vrouw, zijn drie nog jonge kinderen en verdere familie wensen wij kracht toe om die voor hen zo grote verlies te dragen.